

[Aksel Larsen.]

selv om en Del af disse Sogneraadformænd muligvis har været Medlemmer af Partiet, men der har været mange af den Slags beklagelige Tilfælde. Med nøjagtig den samme Berettigelse som den, hvormed det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har stillet sin Forespørgsel, kunde man stille den Forespørgsel til Indenrigsministeren: Hvad agter den højtærede Minister at foretage sig i Anledning af de gennem flere Retssager konstaterede Misbrug af Kommunernes Midler? — og saadan noget. Jeg anser ikke den Slags for at være egentlig sagligt berettiget, men det er i hvert Fald lige saa sagligt berettiget og velbegrundet som den Forespørgsel, der her er stillet. Eller hvad mener de ærede Forespørgere om de mange Tilfælde, hvor der har været et eller andet i Vejen med Banker eller Sparekasser? Den Slags læser man ogsaa en Bunke af i Aviserne, og det er jo ogsaa noget, der hører under Regeringens Kontrol. Skulde man ikke beskæftige sig med det i en Forespørgsel?

Maaske vilde det være endnu mere paa sin Plads og rimeligt og berettiget at kigge lidt paa de mange Valutasnyderier, der har været. Der er Forholdet det, at selv om det har drejet sig om uendelig grove Tilfælde, og det har været flere Hundrede Tusinde Kroner, der var paa Kant, saa er de Stormænd, det her drejer sig om, sluppet med ret beskedne Bøder og har hverken faaet Fængsel eller mistet deres borgerlige Rettigheder for 2 eller 5 Aar. Der har været en hel Bunke Tilfælde. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men det kunde være fristende paa Foranledning af det Eksempel, der her er givet, at rejse en Rigsdagsdebat om det Spørgsmaal og forlange, at Regeringen foretager en mere effektiv Kontrol og sørger for, at de, der gør sig skyldige i Forbrydelser paa dette Omraade, bliver straffet.

For endelig at tage endnu et Eksempel vil jeg tale lidt om Skattesnyderierne. Vi har faaet at vide her, hvor mange Tilfælde der har været af den Slags Misbrug, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen interesserer sig for. Der er aarlig her i Landet nogle Gange flere og formodentlig nogle Hundrede Gange flere Tilfælde af Skattesnydere, der snyder Staten og Kommunen for Skat eller forsøger paa det og bliver grebet i Forsøget. Efter min Mening drejer Skatten sig ogsaa om det offentlige Midler. Efter min Mening er det mindst lige saa forbryderisk at unddrage det offentlige en Indtægt, det burde have, som det er at foranledige det offentlige til en Udgift, det

ikke burde have. Der er mange Tilfælde af den Art, der er meget grove, og man gaar der frem paa en ganske anderledes Maade end over for de arbejdsløse.

Hvis et Medlem af en Arbejdsløshedskasse forskaffer sig 10, 20 eller 30 Kr. i Understøttelse, som vedkommende ikke er berettiget til, saa staar han over for at kunne komme i Fængsel med Pligt til at tilbagebetale og miste sine borgerlige Rettigheder for 2 eller 5 Aar. Men hvis nogen snyder Staten for 100 eller 1 000 eller 10 000 Kr. eller 50 000 Kr. ved urigtig Selvangivelse, saa er det højeste, man risikerer; hvis man bliver opdaget, at man kommer til at efterbetale og betale en Bøde, men ens borgerlige Ære og den Slags bliver aldeles ikke antastet.

Her er virkelig et Omraade, hvor meget betydelige offentlige Interesser staar paa Spil, og her er et Omraade, hvor man med nok saa stor Føje som paa det Omraade, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Fæller har valgt, kunde stille den Forespørgsel til Regeringen: Hvad agter Regeringen at foretage sig over for denne tiltagende Uærlighed og over for disse Forsøg paa at skade Samfundet?

Men for at komme tilbage til Forespørgselen, saa vil jeg sige det samme, som saavel den højtærede Socialminister som Regeringspartiernes Ordførere har sagt, at der er konstateret en Del Tilfælde — og visse Folk synes, det er mange Tilfælde —, hvor der er sket Misbrug. Det drejer sig imidlertid om en Forsikring, der har 450 000 Medlemmer, næsten $\frac{1}{2}$ Million, og som paa et Aar har haft 24 Millioner Kontrol dage. Det er altsaa en uendelig lille Procent, og i Stedet for at gøre de Forsøg, der gøres, paa at mistænkeliggøre Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejderne skulde man tale anerkendende om Arbejdsløshedsforsikringen og om Arbejderne, der virkelig gennem deres Forhold til hele Arbejdsløshedsforsikringen synes at være en Klasse, der er begavet med en ikke ringe Hæderlighed.

Det er min Opfattelse, at denne Forespørgsel er stillet som Led i en ganske bestemt Kampagne, der dels tager Sigte paa Forberedelse af det kommende Valg og dels tager Sigte paa i de bevindendes Interesse at lægge den sociale Lovgivning, Arbejdsløshedsforsikringen, Fagforeningerne og Arbejderne for Had. Jeg kan ikke se anden Grund til den, og derfor er det ogsaa gaaet med denne Forespørgsel, som det gik, at den strandede paa den udførlige Redegørelse, vi fik fra Ministeren.

Jeg drager ikke alene denne Slutning